

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 15-12-49145 לוי נ' מדינת ישראל

לפני: כב' הנשיא אברהם טל – אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
1. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת.פ. 14-11-20926 (בית משפט השלום בפתח תקווה) בביצוע מעשה מגונה בקטינה ילידת דצמבר 2003 כאשר נישק אותה והחדיר את לשונו לפיה. המעשה נעשה כאשר המערער ביצע עבודות חשמל בבית הקטינה, בהעדר אימה ואחיה שיצאו מהבית, אחותה הבגירה ישנה בחדרה והקטינה ישבה על ספה בסלון.
 2. המערער כפר בביצוע המעשה ובטענת הקטינה שעובר לביצועו היא שאלה אותו שאלות בקשר לעבודתו, הוא שאל אותה אם יש לה חבר ואם הם מתנשקים וטען שהיא הסתובבה סביבו ושאלה אותו שאלות אישיות.
 3. המערער נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, לשנת מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה לפי סימן ה' לפרק ו' לחוק העונשין במשך 3 שנים ולתשלום פיצוי בסכום של 5,000 ₪ לקטינה.
הערעור מכוון כלפי הרשעת המערער וכלפי גזר הדין.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 15-12-49145 לוי נ' מדינת ישראל

- 1 בפתח הכרעת הדין מביא בימ"ש קמא את עדות הקטינה בקשר לנשיקה,
2 להתנהגותה לאחר הנשיקה ולגילוי האירוע לאימה ולאחותה ימית כשבוע לאחר
3 קרותו (עמ' 255-258 לפרוטוקול בימ"ש קמא).
4
- 5 2. בימ"ש קמא האמין לעדות הקטינה בפניו מבלי להתעלם מסתירות שהתגלו בה
6 ומצא לה חיזוקים בעדות חוקרת הילדים שחקרה אותה והעידה בפניו,
7 בהתנהגות הקטינה בחקירה כפי שנראית בקלטת החקירה בה צפה, בעדויות
8 אימה; אחותה הגדולה ימית ואחיה מתן, שהעיד כעד הגנה בחקירה ראשית.
9
- 10 3. בימ"ש קמא לא האמין לעדות המערער בפניו באשר לעצם המעשה ולנסיבות
11 חקירתו במטרה ומצא בגרסתו פרטים שמחזקים את דברי הקטינה.
12
- 13 4. בימ"ש קמא האמין לעדות הקטינה בפניו וקבע בסוף עמ' 272 ובעמ' 273
14 לפרוטוקול כי:
15
- 16 "ערה אני, כפי שיפורט להלן, לקשיים מסוימים בעדותה
17 ולסתירות, אליהן אתייחס להלן. ואולם בכל הנוגע לחלקים
18 המהותיים שבעדותה, אני מוצאת כי יש ליתן אמון מלא בדבריה.
19 גרסתה הינה מוצקה, קוהרנטית, סדורה ומפורטת. על אף הקושי
20 במתן עדות, הטמון באופן אינהרנטי בעדותה של ילדה כבת 11,
21 ניכרו אותות האמת, ונמצא כי ניתן להשתית ממצאים עובדתיים חד
22 משמעיים בהתבסס על גרסתה.
23 עדותה של ליאל הייתה עקבית, מרובת פרטים, כנה ומהימנה. היא
24 הדגימה חלק מהמעשים (ובכללם את המעשים שאינם מיניים,
25 כגון אופן דחיפתה את הנאשם), והעידה אודות פרטי האירוע
26 והשתלשלותו, ובכלל זה באשר לנסיבות שהובילו אל המעשה
27 ובאשר למעשים שלאחריו. דבריה של ליאל עוגנו בתוך סיפור שלם
28 ועדותה הייתה דומה בכל הנוגע לרקע לאירוע, מהותו, ההלם
29 שחשה במהלכו ולאחריו, והאירועים שלאחריו, הן בפניי והן בפני
30 חוקרת הילדים, באופן המלמד אף הוא על מהימנותה. היא שילבה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 49145-12-15 לוי נ' מדינת ישראל

- 1 פרטים מהותיים בפרטים שוליים, ולא סיפקה כותרת של אירוע
2 בלבד.
3 התרשמתי כי ליאל השתדלה עד מאוד לדייק בדבריה, וכי בטרם
4 השיבה שקלה היטב את מילותיה, ולא מיהרה להשיב תשובה בה
5 לא הייתה בטוחה. היא לא השלימה פרטים מתוך ההיגיון, וכאשר
6 לא זכרה פרט מסוים הבהירה זאת".
7
- 8 5. בימ"ש קמא קבע שהקטינה לא ניסתה להשחיר את המערער ולהעצים את
9 האירוע אלא דבקה באמת גם כשהעמידה אותה באור שלילי וביקורתי והתיאור
10 המדוד והמצומצם מעיד על דבקותה בסיפור האירוע כפי שהתרחש, והתמיהה
11 נוכח מעשים לא מתוחכמים של המערער כפי שתיארה הקטינה לא פוגמת
12 בגרסתה.
13
- 14 6. בימ"ש קמא מצא תימוכין לגרסת הקטינה בכך שלנוכח גילה הצעיר היא עמדה
15 על הפרטים והדיוק שנדרש בזמן עדותה, שלא הייתה מתוחכמת אלא תמימה,
16 ילדותית ואותנטית והיא לא הפיקה רווח כלשהו מכך שסיפרה על האירוע
17 למשפחתה, למשטרה ובביהמ"ש.
18 יכולת הקטינה לתאר באופן חי וממשי את הנשיקה ולתאר תיאור תחושתי של
19 הטעם והריח של הקפה והסיגריות שהיו בה, לאחר שהמערער שתה קפה ועישן,
20 מוסיף נדבך משמעותי לאמון בדבריה. גם אם חלקים מעדותה נמסרו ללא
21 ביטויי רגשות או סערת נפש, אין בכך כדי לפגום במהימנותה.
22
- 23 7. בימ"ש קמא בחן את הסתירות בגרסת המתלוננת, כפי שנטענו בהרחבה ע"י ב"כ
24 המערער בפניו (ראה סיכומי ב"כ המערער שצורפו כנספח ד' להודעת הערער
25 המתוקנת) ובפנינו, וקבע שמדובר בסתירות שאינן משמעותיות, אינן יורדות
26 לשורש העניין, לא עוסקות באירוע הנשיקה עצמו אלא בחשיפתו בפני המורה,
27 שהעידה כעדת הגנה, ואין בהן כדי להשפיע על מכלול העדות ועל האמון בה.
28
29
30

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 49145-12-15 לוי נ' מדינת ישראל

- 1 בימ"ש קמא לא התעלם מהסתירות לגבי אופי המעשים ותדירותם ובשוני
2 בתיאורם ע"י המתלוננת בפני גופים שונים וכן מכך שהקטינה לא סיפרה עליהם
3 לאחותה כשהתעוררה משנתה, וקבע שמדובר בסתירות לא מהותיות שנעוצות
4 בטבע האדם ובגיל הקטינה ועל ביהמ"ש להתייחס למכלול העדות ולא לתור
5 אחרי עקביות בתיאור.
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
8. על סמך כל האמור לעיל קבע בימ"ש קמא כי:
- 9 "בהתבסס על התרשמותי הבלתי-אמצעית מהמתלוננת אני
10 סבורה כי הפגמים בעדותה מוסברים על ידי הטבע האנושי ועל
11 ידי מגבלות הגיל. ליאל תיארה סיפור שלם, הגיוני וקוהרנטי,
12 וליבת גרסתה לא נסתרה. נמצא כי היא אינה מתוחכמת או בעלת
13 מניע להעליל על הנאשם, וכי לטענת ההגנה כי ליאל הינה
14 שקרנית המנסה להמציא מציאות, אין על מה לסמוך.
15 לפיכך, לאחר שבחנתי את מכלול העדויות והראיות שהובאו
16 בפניי, אני מוצאת כי אין בסתירות הקיימות כדי לפגום באמון
17 שנתתי בגרסת המתלוננת, באשר זו הייתה חד משמעית בכל
18 סוגיות הליבה, והיא חזרה על לוז הדברים הן בפניי, הן בפני
19 חוקרת הילדים והן בפני אמה ואחותה"
20
10. בימ"ש קמא מצא תימוכין לדברי המתלוננת בעדות חוקרת הילדים שהעידה על
21 ניסיונה הרב בחקירת ילדים נפגעי עבירה. החוקרת הבהירה שחקרה את
22 הקטינה בתשאול פתוח, ללא שאלות מכוונות, כדי שתשובותיה תהיינה
23 מדויקות יותר, תוך שימוש במדריך לחקירות ילדים נפגעי עבירה.
24 החוקרת קבעה, בהתבסס על איכות הראיון, צורת התשאול והיבטים דינמיים
25 בחקירה, שדברי המתלוננת מהימנים וקיימות בה התנהגויות שמזוהות עם
26 ילדים נפגעים מינית כמו קיפאון ושתיקה. החוקרת ציינה באשר לדינמיקת
27 הנפגע שדברי המתלוננת מלמדים על התנגדות אקטיבית למעשי המערער
28 והתרשמה שדבריה מהימנים.

11. בימ"ש קמא התרשם ממהימנותה של החוקרת, שמטרתה הייתה בירור האמת
 וביצעה את החקירה בהתאם למדריך, שאינו מכתוב את השאלות, ובאופן
 מותאם לדברי המתלוננת ולהתפתחות החקירה.
12. בימ"ש קמא מצא חיזוק נוסף לדברי המתלוננת בעדות אימה על גילוי המעשה
 ע"י המתלוננת, שהיחסים ביניהן מצוינים, שבוע לאחר קרותו, שהכחישה את
 טענת ב"כ המערער שהמתלוננת מתנהגת באופן לא מותאם לגילה בכל הקשור
 למערכת יחסים זוגית.
- בימ"ש קמא התרשם שהאם העידה על האירוע וגילוי כפי שאירעו, השיבה
 לשאלות פוגעות וחודרניות מצד ב"כ המערער, כמו לגבי מערכת יחסיה עם
 בעלה, לא ניסתה להעצים את תוצאות האירוע וחיזקה את המסקנה לפיה אין
 מניע לתלונה אלא מדובר בעדות אמת.
13. בימ"ש קמא מצא תימוכין לדברי המתלוננת בדברי אחותה באשר למעשי
 האחות ביום האירוע, לנסיבות גילוי המעשה ע"י המתלוננת, למצבה הנפשי
 כשבכתה בזמן הגילוי ולאפשרות שהמערער יבצע את המעשה במתלוננת מבלי
 שתרגיש בכך.
- בימ"ש קמא התרשם שהאחות דבקה בסיפור האירוע כפי שהיא זוכרת אותו
 מבלי להשלים פרטים, גם כשנאמר לה שיש סתירות בין דבריה לדברי אחריים.
14. בימ"ש קמא לא האמין לדברי המערער בדבר אופן חקירתו לפיהם דבריו
 בחקירתו הושפעו מכך שלא ניתן לו לצאת לשירותים, לא ניתן לקרוא את
 הודעתו ובגלל הפגם בדיבורו אמר דברים שלא התכוון לומר.
- בימ"ש קמא האמין לחוקרו של המערער שהעיד כי המערער ידע על מה נחקר,
 השיב תשובות ברורות וחתם לאחר שהודעו לו זכויותיו.
- בימ"ש קמא התרשם שהמערער העיד בדיוק את הדברים שרצה לומר ובהעדר
 מסמך רפואי לא קיבל את טענתו בכל הקשור להשפעת הפגם בדיבורו על תוכן
 דבריו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 49145-12-15 לוי נ' מדינת ישראל

- 1 בימ"ש קמא לא האמין לגרסת המערער באשר למעשה נושא הרשעתו והתרשם
2 שהוא ניסה לצמצם את חלקו באינטראקציה עם המתלוננת ומהשיחה ביניהם
3 כדי להרחיקו מהמגע איתה והקפיד להעביר אליה את היוזמה לשיחתם
4 במהלכה נשאלו, לטענתה, שאלות שלא תאמו את הסיטואציה וגרסתו הועצמה
5 והורחבה בכל הקשור להטרדתו על ידה.
6
- 7 בימ"ש קמא קבע שהמערער מסר כמה גרסאות לגבי המגע בינו למתלוננת וניסה
8 לשוות לו אופי תמים, ללא כוונה מינית, ודחה את טענתו לפיה אחז בלחי
9 המתלוננת כדי להרפות ממנה ולהרחיק אותה ממנו ומתוך חיבה.
10
- 11 בימ"ש קמא קבע שיש בדברי המערער באשר לשיחתו עם המתלוננת על החבר
12 שלה, שנגע בפניה כשאימה יצאה מהבית ושתה קפה ועישן סיגריות, כדי לחזק
13 את גרסת המתלוננת.
14
- 15 בימ"ש קמא קבע, על סמך עדותה של החוקרת ורד צברי כעדת הגנה, שנוכח
16 פעולות המשטרה לקבל את חקירת המתלוננת והערכת מהימנותה ע"י חוקרת
17 הילדים, שאינו מוצא פגם באיחור בחקירת המשטרה, שלא פגם בהגנת המערער,
18 שלא טען שאינו זוכר את האירוע ודחה את טענת ב"כ המערער שהחקירה נוהלה
19 ברשלנות.
20
- 21 בימ"ש קמא אימץ את עדות המחנכת של המתלוננת, שהעידה כעדת הגנה, לפיה
22 המתלוננת מעולם לא העלילה והיא מחויבת לאמת ולדיוק, באשר לדרך בה נודע
23 לה מהמתלוננת על האירוע כשהיא יזמה את השיחה ביניהן ובאשר לתוכן
24 הדברים שסיפרה לה המתלוננת ודחה את טענת ב"כ המערער שהמחנכת העידה
25 באופן עוין להגנה.
26
27
28
29
30
31

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 15-12-49145 לוי נ' מדינת ישראל

גזר הדין של בימ"ש קמא

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

1. בימ"ש קמא דחה את טענת ב"כ המערער שהנשיקה נושא הרשעתו נמצאת ברף התחתון של עבירות המין וקבע בעמ' 4 לגזר הדין כי :

"נשיקה אשר התבצעה תוך החדרת לשון לפיה של ילדה כבת 10, ואשר העידה כי הנשיקה הגעילה אותה וכי טעמה במהלכה את טעם הקפה והסיגריות של הנאשם, הינה מעשה מכוער ואקט פולשני ממש, החמור לא פחות, אם לא יותר, בוודאי בילדה בגילה הצעיר של המתלוננת – ממגע בחזה או בישבן. לפיכך, אף אם אין המדובר במעשה ברף העליון של עבירת המעשה המגונה, ואף אם אין חולק כי נעשה ללא איומים או שימוש בכוח, הרי שגם אין המדובר במעשה ברף חומרה נמוך".

2. בימ"ש קמא קבע שעבירות מין פוגעות נפשית בקורבנותיהן ומדובר בחוויה שעלולה להותיר אותותיה במתלוננת, גם אם כיום היא לא השפיעה למעשה על מהלך חייה.

3. באשר לערכים המוגנים שבהם פגע המערער, קבע בימ"ש קמא בסעיף 7 לגזר דינו כי :

"הערכים המוגנים אשר נפגעו בעקבות מעשה הנאשם הינם שלמות גופו של האדם והגנה מפני פגיעה בגופו, כבוד האדם, זכותו לפרטיות וצנעת הפרט. עבירות המין פוגעות ברצון החופשי ובאוטונומיה על גוף האדם, כל שכן כאשר המעשים מבוצעים כנגד קטינים תוך ניצול תמימותם ותחושת האמון הכמעט עיוור אשר הם נותנים במבוגרים. מעשים אלו גורמים להשחתת נפשם של הקטינים ולהכנסתם בעל כורחם לעולם המבוגרים הזר להם, שעה שהם נעדרים כלים להתמודד עם המעשים".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 15-12-49145 לוי נ' מדינת ישראל

- 1 בימ"ש קמא קבע בסעיף 8 לגזר הדין, תוך הסתמכות על פסיקה, כי הפסיקה
2 עמדה על הצורך להגן על נפגעי עבירות מין, במיוחד על קטינים, למרות
3 האינטרסים של עברייני מין להקל בעונשם והטילה עליהם עונשי מאסר ממשי
4 אלא אם חלפו שנים מאז ביצוע המעשים.
5
- 6 בימ"ש קמא קבע שמתחם הענישה הראוי למעשה המערער נע בין 6 חודשי
7 מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר.
8
- 9 בקביעת מקומו של המערער בגדר המתחם התחשב בימ"ש קמא במסוכנותו
10 המינית הנמוכה-בינונית, בכך שלא לקח בפני שירות המבחן ומעריכת המסוכנות
11 אחריות על מעשיו, לא הכיר בבעייתיות ולא הביע נזקקות טיפולית ובכך
12 שמעריכת המסוכנות העריכה שלא מדובר בפתולוגיה מינית.
13
- 14 בימ"ש קמא שקל לקולא את נסיבות חייו הקשות של המערער, מצבו הבריאותי,
15 הנפשי והכלכלי, את עברו הנקי ואת שיקומו מהשימוש בסם והרתמותו לשיקום
16 אחרים והחליט להעדיף את האינטרס הציבורי ושיקולי הגמול, ההרתעה
17 וההלימה על נסיבותיו האישיות של המערער.
18
- 19
- 20 **נימוקי הערעור כלפי ההרשעה**
- 21 גרסת המתלוננת מתפתחת ומלאת סתירות ותמיהות לגבי כל אחד משלבי
22 האירוע ובימ"ש קמא לא התייחס אליהן.
23
- 24 בימ"ש קמא לא נתן משקל לסתירות בין המתלוננת לאימה ולמחנכת של
25 המתלוננת באשר לפותח בשיחה ולסתירות בין המתלוננת לאימה ואחותה
26 באשר למהלך השיחה.
27
- 28 בימ"ש קמא טעה כשקבע שדברי המתלוננת בעדותה דומים לדברים שמסרה
29 לחוקרת הילדים, והתעלם מהסתירות בין דבריה לדברי המחנכת לפיהם אמרה
30 לה שהמערער נישק אותה על הלחי ולדברי אימה לפיהם סיפרה לה שהמערער
31 נשק לה על הלחי ובפה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 49145-12-15 לוי נ' מדינת ישראל

- 1
2
3
4. בימ"ש קמא לא נתן משקל לסתירות בדברי המתלוננת באשר לטענתה שהעירה את אחותה לאחר האירוע.
- 4
5
6
5. בימ"ש קמא לא ייחס משקל לסתירות ולתמיהות לגבי התנהגות המתלוננת בשלב חשיפת האירוע וכשקבע שכבשה את תלונתה בגלל הפחד שחשה לאחר האירוע.
7
8
9. הוא לא לקח בחשבון שבני משפחתה וקרוביה של המתלוננת לא חשו שינוי בהתנהגות המתלוננת לאחר האירוע.
- 10
11
12
6. בימ"ש קמא טעה כשקבע שהמערער לא הציג מניע לתלונה שכן לא ניתן לשלול שהמתלוננת התלוננה כדי לזכות בתשומת לב משפחתה.
- 13
14
15
7. גרסת המתלוננת לחוקרת הילדים זוהמה לאחר שסיפרה על האירוע למספר אנשים.
- 16
17
18
19
8. בימ"ש קמא טעה כשביסס את הרשעתו באופן משמעותי על עדותה וקביעותיה של חוקרת הילדים שלא פעלה לפי עקרונות של חקירות ילדים וזיהמה את החקירה כששוחחה עם הורי המתלוננת.
- 20
21
22
9. בימ"ש קמא לא התייחס למחדלי חקירה כשלא נגבו הודעות מאביה ואחיה של המתלוננת, מגורמים בבית הספר ולא נערך ביקור בסלון הדירה.
- 23
24
25
26
27
28
29
10. במהלך הדיון בפנינו טען ב"כ המערער שדברי המתלוננת למורה, שהיה קשר בינה למשפחת הקטינה, סותרת את הדברים שמסרה לחוקרת הילדים ובעדותה. לו הייתה המתלוננת מתביישת מהמורה לא הייתה מספרת לה על נשיקה בכלל. קיימת סתירה בין דברי המתלוננת לאימה לפיהם המערער נישק אותה על הלחי ואח"כ בפיה לבין דבריה בחקירה נגדית ובין דבריה לחוקרת הילדים לפיהם המערער נישק אותה רק על הלחי. כך קיימת סתירה בין דברי המתלוננת בעדות לדבריה לחוקרת הילדים באשר לשיחה עם המערער בקשר ליחסייה עם החבר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 15-12-49145 לוי נ' מדינת ישראל

1 לדברי ב"כ המערער, מדובר בסתירות רבות כאשר מדובר באירוע קצר והן
2 מתייחסות לכל שלב של האירוע, החל מהשיחה ועד מיקומם של המערער
3 והמתלוננת בזמן הנשיקה ומיקום הנשיקה בפני המתלוננת.
4 דברי המתלוננת על טעם הסיגריות והקפה שחשה נובעים מכך שראתה את
5 המערער מעשן ושותה קפה.
6 לדברי ב"כ המערער, לא סביר שהמערער יעשה את המעשה בסלון שחשוף לעיני
7 כל וכשניתן להיכנס אליו כפי שאחותה נכנסה בזמן השיחה בינו למתלוננת ולא
8 סביר שלא יאמר למתלוננת לא לספר על המעשה.
9
10

תגובת ב"כ המשיבה

- 11
12 1. מדובר בערעור על ממצאי מהימנות שקבע בית משפט לגבי המערער והקטינה,
13 שבאופן חריג התירה לה חוקרת הילדים להעיד וביהמ"ש התרשם ישירות
14 מעדותה, שהופסקה פעמיים.
15
16 2. אירוע הנשיקה קרה כפי שהעידה הקטינה לאחר השיחה ביניהם, כשהמערער
17 רכן לעברה והחדיר לשונו בפיה.
18 יש הסבר לסתירות בין עדות המתלוננת לדברים שאמרה למחנכת, שהקטינה לא
19 הרגישה קרובה אליה.
20
21 3. עדות המתלוננת הייתה עקבית ביחס לעיקר הדברים ונתמכת בדברי אימה
22 ואחיה. אין כל סיבה שתעליל על המערער ואם רצתה להעליל הייתה מעצימה
23 תלונתה.
24 מדובר בעדות של ילדה בת עשר וחצי שגם חוקרת הילדים האמינה לה לפי
25 קריטריונים של חקירות ילדים לאחר שתיארה את תחושותיה, תנועות גוף,
26 מיקום המערער ודבריו.
27
28 4. בימ"ש קמא לא האמין למערער, שניסה להעצים את המצב לגבי הדברים
29 וההתנהגות של המתלוננת בשיחתם, שינה גרסתו בנוגע לסיבת נגיעתו בפני
30 המתלוננת ואישר חלק מדבריה.
31

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 15-12-49145 לוי נ' מדינת ישראל

- 1 מחדלי החקירה לא פגעו בהגנת המערער והוא הביא לעדות את אחיה ואביה של
 2 המתלוננת, שלא נחקרו במשטרה.
 3
 4

נימוקי הערעור כלפי העונש

1. בימ"ש קמא שגה כשקבע שהמעשה לא נמצא ברף הנמוך של מעשה מיני
 2 ושנגרמו למתלוננת פגיעות נפשיות למרות שלא התקבל תסקיר מבחן.
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31

תגובת ב"כ המשיבה

1. אין מקום לסטות לקולא מהעונש המזערי של 21 חודשי מאסר שנקבע לעבירה
 2 בה הורשע המערער.
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31

דיון והכרעה

1. לאחר שעיינו בפרוטוקול הדיון בביהמ"ש קמא, בראיות שהובאו בפניו, בסיכומי
 2 ב"כ הצדדים בפניו, בפסק הדין של בימ"ש קמא, בהודעת הערעור המתוקנת
 3 ושמענו טענות ב"כ הצדדים בפנינו, הגענו למסקנה לפיה יש לזכות את המערער
 4 מחמת הספק מהאישום שיוחס לו.
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 49145-12-15 לוי נ' מדינת ישראל

- 1 בדברי אימה ואחותה, ששמעו ממנה על האירוע, בדברי אחיה ומורתה ובדברי
 2 חוקרת הילדים בעדותה ובהתרשמותה כפי שמצאה ביטוי בסיכום ההודעה
 3 שמסרה הקטינה בפניה ת/3.
 4
3. חרף האמור לעיל, ומבלי להתעלם מהאמון שנתן בימ"ש קמא בעדות הקטינה
 5 בפניו ובדברי העדים, ומבלי להתעלם מהנימוקים של בימ"ש קמא לפגמים
 6 בעדותה, במגבלות גילה ובטבע האנושי (ראה עמ' 277 להכרעת הדין), נראה לנו
 7 כי בנסיבות המקרה שלפנינו, היקפן ומהותן של הסתירות והפגמים הם במידה
 8 כזו עד שלא ניתן לבסס ממצאים מרשיעים על סמך עדות הקטינה, גם אם
 9 מביאים בחשבון את החיזוקים שמצא בימ"ש קמא לדבריה, שמתבססים
 10 בעיקרם על דברי הקטינה עצמה לעדים.
 11
 12
4. איננו מתעלמים מההלכה הפסוקה מימים ימימה לפיה ערכאת ערעור לא נוטה
 14 להתערב בממצאים עובדתיים שנקבעו ע"י הערכאה הדיונית כתוצאה
 15 מהתרשמותו הישירה מעדויות העדים בפניו, כפי שהתרשם בימ"ש קמא בחיוב
 16 מעדויות הקטינה והעדים האחרים, ובשליה מעדות המערער בפניו, אך במקרה
 17 שבפנינו יש בסתירות בדברי הקטינה, בכל הקשור ל"אירוע הנשיקה", במיוחד
 18 בכל הנוגע לאופן שבו היא התרחשה, כשאליהן מצטרפות הסתירות בכל הקשור
 19 לשיחתה עם המערער לפני האירוע ולהתנהגותה אחריו, כדי להוות סתירות של
 20 ממש שמצדיקות התערבות ערכאת ערעור (ראה ע"פ 3579/14 אטקלטה נ'
 21 מדינת ישראל (3/1/16) וע"פ 8739/12 מוחמד נ' מדינת ישראל (9/6/15)).
 22
 23
5. אנו דוחים מכל וכל את הטענות שהעלה ב"כ המערער בפני בימ"ש קמא ובפרק
 24 ג' להודעת הערעור כלפי מקצועיותה ומהימנותה של חוקרת הילדים וכלפי
 25 האמון שנתנה בדברי הקטינה בפניה, כפי שצולמו והוקלטו בדיסק ת/2, תומללו
 26 בתמליל ת/1 וסוכמו בהתרשמותה בת/3 ובעדותה בבימ"ש קמא, כאשר נחקרה
 27 בצורה מעליבה ע"י ב"כ המערער.
 28 אף אנו, כמו בימ"ש קמא, התרשמנו בבירור שהיא ביצעה את חקירתה
 29 במקצועיות והעריכה באופן חיובי את דברי הקטינה על סמך כל הנתונים
 30 הרלוונטיים שהיו בפניה (ראה עמ' 260 למטה להכרעת הדין).
 31

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 15-12-49145 לוי נ' מדינת ישראל

- 1 התרשמותה של חוקרת הילדים מהקטינה ומדבריה, כפי שבא לביטוי בסעיפים
 2 5 ו-6 לת/3, עולים בקנה אחד עם האמור בדבריה, כפי שתומללו בת/3, אך אין
 3 בכך כדי להקנות מהימנות לדבריה בכל הקשור ל"אירוע הנשיקה" לאור
 4 הסתירות בין דבריה בפניה לבין מה שסיפרה לאחרים שלא היו ידועים לחוקרת
 5 הילדים, מטבע הדברים, לפני חקירת הקטינה על ידה המעלים ספק בדבריה
 6 בפני חוקרת הילדים.
 7
- 8 גם אם יש לתת משקל מופחת להתרשמות חוקרת הילדים מהקטינה לאחר
 9 שהעידה בפני בימ"ש קמא וסיפרה על האירוע לבנות משפחתה (ראה דעת הרוב
 10 בע"פ 10100/07 שחאדה נ' מדינת ישראל מיום 21/3/10, סעיפים 51-52 לחוות
 11 דעת של כב' השופט מלצר) לא ניתן להתעלם ממנה כגורם בהערכת מהימנותה
 12 של הקטינה.
 13
- 14 7. אנו דוחים מכל וכל את טענות ב"כ המערער בכל הקשור לגביית הודעתו ת/4
 15 שכן הדברים נסתרים באזהרתו של המערער ובהבהרת זכותו להיוועץ בעו"ד,
 16 כפי שמופיעים בפתח הודעתו ת/4 עליהם חתם ונסתרים בתשובותיו המפורטות
 17 לשאלות החוקר בגוף הודעתו, עליה חתם בסוף כל עמוד ובסופה...
 18 טענות העותר בעניין זה נסתרו בעדותו של החוקר אבינועם צדק ובדבריה של
 19 החוקרת ורד צברי, שהעידה כעדת הגנה (ראה עמ' 269 להכרעת הדין).
 20
- 21 8. איננו מתעלמים מכך שבימ"ש קמא לא האמין לדבריו המכחישים של המערער
 22 את "אירוע הנשיקה" ותוכן השיחה בינו לקטינה לפני קרותו, כפי שתואר ע"י
 23 הקטינה, וזאת מנימוקים מוצדקים המבוססים על התרשמותו מעדותו בפניו,
 24 בכל הקשור לאופי המגע בינו לקטינה (ראה עמ' 280 למטה ועמ' 181 להכרעת
 25 הדין).
 26 חרף חוסר האמון המוצדק שרחש בימ"ש קמא לדברי המערער, אין בו, כאמור,
 27 כדי להסיר את הספק באשר לאירוע הנשיקה נושא הרשעתו.
 28
- 29 9. עיון בדברי המתלוננת בחקירתה ע"י חוקרת הילדים, בדבריה לאימה ולאחותה
 30 ובדבריה למנהלת בית הספר בכל הקשור לשלב הנשיקה, כמפורט בסעיפים 37-
 31 45 לנימוקי הודעת הערעור המתוקנת, מעלה שמדובר בסתירות מהותיות בכל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 15-12-49145 לוי נ' מדינת ישראל

- 1 הקשור להתנהגותה והתנהגות המערער באותו שלב, שיש בהן כדי להטיל ספק
2 בדברי הקטינה.
3
- 4 גם אם אין בסתירות המפורטות בסעיפים 30-34 לנימוקים הנ"ל בכל הקשור
5 ליוזם השיחה שקדמה לנשיקה ולתוכנה ובכל הקשור להתנהגות הקטינה מיד
6 לאחר הנשיקה ובשלב חשיפתה בפני אימה ואחותה כדי לערער את אמון בימ"ש
7 קמא בקטינה, הרי כאשר הן מצטרפות לסתירות באשר לשלב העיקרי של
8 הנשיקה, יש בהן כדי להטיל ספק בקשר ל"אירוע הנשיקה".
9
- 10 איננו מתעלמים מדברי הקטינה בכל הקשור לריח הקפה והסיגריות שהפיץ
11 המערער כשנישק אותה אך אין מחלוקת שהמערער שתה קפה ועישן סיגריה
12 בנוכחות הקטינה ושגם עפ"י גרסתו הוא התקרב לקטינה כשצבט את לחיה.
13
- 14 אף אנו, כמו בימ"ש קמא, איננו מתעלמים מכך שהמאשימה לא כללה ברשימת
15 עדי התביעה את אחיה של הקטינה והמורה שלה ואיננו מקבלים את הביקורת
16 שהפנה ב"כ המערערים כלפי המורה.
17 חרף האמור ברישא, מבחן התוצאה מלמד שדברי העדים הנ"ל, שהעידו כעדי
18 הגנה, לא סייעו, בלשון המעטה, להגנתו של המערער (ראה עמ' 268-269 ועמ'
19 270-271 להכרעת הדין).
20
- 21 לאור כל האמור לעיל, אנו מזכים את המערער, מחמת הספק, מהעבירה של
22 מעשה מגונה בקטינה בת פחות מגיל 14.
23
- 24 נבהיר כי אין במסקנתנו לפיה יש לזכות את המערער מחמת הספק, כדי להטיל
25 דופי בקטינה, אשר לא מן הנמנע כי חוותה בחושיה שלה אירוע בלתי נעים,
26 בלשון המעטה, שבו אדם זר אינו מכבד את גופה, פרטיותה ותמימותה, משוחח
27 עמה על נושאים בלתי ראויים שאינם מתאימים לגילה, ואף מתקרב אליה כדי
28 מגע, לכל הפחות בכך שצבט בלחיה, כפי שהודה בעצמו, או מנשקה על לחייה,
29 כפי שסיפרה למורתה. עם כל זאת, וחרף התנהגות זו של המערער שיש לגנותה,
30 נותר, כאמור, ספק בליבנו אם מעשים בלתי ראויים אלו שחוותה הקטינה, הגיעו
31 כדי נשיקה והחדרת לשון לפיה כפי שיוחס לו בכתב האישום.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 15-12-49145 לוי נ' מדינת ישראל

1 זיכוי של המערער מחמת הספק משמעו כי יש לבטל את כלל העונשים שהוטלו
 2 עליו, לרבות הפיצוי שחויב הוא לשלם לקטינה. זאת במישור הפורמלי. לא כך
 3 הדבר אם מביאים בחשבון את התנהגותו הנלווה של המערער כלפי הקטינה, גם
 4 אם אינה מגיעה לכדי הרף הפלילי הדרוש לשם הרשעה.
 5
 6
 7
 8

ניתן היום, כט' ניסן תשע"ז (25 אפריל 2017) במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, שופט
נשיא

9
10
11